

Diplomní projekt: Muzeum 2. světové války v Gdaňsku, Polsko
Dozvuky svobody

Autor: Jana Žáčková
Fakulta architektury a umění / Technická univerzita v Liberci

OPONENTNÍ POSUDEK

Tématem diplomní práce Jany Žáčkové je soutěžní návrh na novostavbu Muzea 2. světové války v Gdaňsku.

Pochopit a porozumět historii 2. světové války v polských souvislostech a navrhnout novou budovu muzea pro místo a národ, tak citlivý na historická témata a jejich dopady do současnosti, je náročný úkol.

Jana Žáčková se ho zhostila bez bázně a s velkým nasazením.

Autorka podrobila místo důkladné analýze. Na základě studia historických událostí a osobní návštěvy města a místa stanovuje základní koncepční body a osy návrhu.

Dříve než přistoupí k vlastnímu návrhu, verbálním způsobem mapuje a stanovuje klíčové parametry své práce. Jedná se jak o konkrétní lokalizaci historických událostí /historické objekty, trosky budov, ulice, osy, průhledy, urbanistické osy/, tak časové souvislosti /události polských dějin během celého 20. století/.

Při jejím popisu vlastní práce jsem pochopil, že mimořádným způsobem pronikla do hloubky celého problému: nad ztvárnění vlastní budovy, která stane prostorem pro zachycení historických událostí, postavila osudový PŘÍBĚH polského národa nejen během 2. světové války, ale i po ní, jak sama říká, válka pro Poláky neskončila v roce 1945, ale teprve získáním skutečné svobody v roce 1989.

Tento příběh je transformován do jednotlivých prvků návrhu, které postupně získávají z verbální interpretace konkrétní hmotnou podobu: křehkost i pevnost národa je reprezentována cihlou jako stavebním kamenem, ztráty na obětech jako zející rány jsou vyjádřeny chybějícími cihlami v dláždění, cesta s osudovými pády a nadějemi je znázorněna klesajícími a stoupajícími rampami. Pevnost, síla a nezníčitelnost národa je přetvořena do základního stavebního elementu budovy, do betonu. Beton je nekompromisní materiál pro vyjádření drsnosti okamžiků i tíže osudu. Mohutné betonové plochy ostře kontrastují s úzkými otvory, které umožňují průhledy do vybraných, předem pečlivě zvážených míst v okolí muzea, a zároveň vytvářejí neopakovatelné pozadí pro umístění artefaktů a pro prezentaci historických událostí.

Celý příběh je v konečném důsledku vystavěn, realizován do budovy velmi expresivních tvarů. Jednotlivé dynamické hranoly se sklopenými plochami, promyšlené ve své orientaci, protknuté událostmi a časovými souvislostmi, v neposlední řadě i limitované konkrétními podmínkami místa, spolu navzájem vytvářejí unikátní celek.

Tento přístup ke ztvárnění architektonického návrhu u muzea se silným emotivním podtextem považuji za opravdu zdařilý.

Nad rámec vlastní budovy se autorka zabývá způsobem prezentace historie novou formou: jedná se o zobrazení pomocí PROŽITKŮ, kdy je návštěvník-divák vtažen do děje-představení, které pomocí moderních technologií v něm zanechává silný emotivní vjem. Nejen budova samotná, ale především prožitky, emoce a symbolika jsou prostředky pro zpřístupnění a uchování historie příštím generacím.

Janě Žáčkové se dle mého názoru podařilo vynikajícím způsobem analyzovat a ztvárnit budovu muzea 2. světové války v Gdaňsku. Její návrh je postaven na výrazných osobních názorech, které prezentuje přesvědčivým způsobem. Budova není pouhou obálkou z betonu, která bude plnit svoji funkci, je plná emocí a zážitků. Budova tak získává jakousi čtvrtou neopakovatelnou dimenzi.

Práce není v některých částech detailněji propracována respektive řešení je pouze naznačeno /konstrukce, detail fasádního obkladu/, tuto problematiku by bylo žádoucí podrobněji znázornit a zdokumentovat.

Na celé práci nejvíce hodnotím velmi zdařilý analytický přístup k problematice a celkový myšlenkový přínos k náročnému tématu.

Práce je prezentována ve velmi kultivovaném grafickém stylu. Autorka prokázala velmi dobrou schopnost práce se současným architektonickým software.

Dle mého názoru Jana Žáčková výborně zvládla dané téma a proto navrhuji známku diplomní práce 1

V Praze, 20.6.2010
Ing.ach. Petr Dvořák

